

पञ्चम

पञ्चवन्धः, पुं. (पञ्चमः वन्धः भागो यत्र ।) नष्ट-
द्रव्यस्य पञ्चमांशदण्डः । यथा,—

“आगमेनैवभोगेन नष्टं भाग्यमतीत्यथा ।
पञ्चवन्धा इमस्तस्य राज्ञे तेनाविभाविते ॥”

आगमेन रिक्छक्रयादिना । उपभोगेन च
मशीयमिदं द्रव्यं तच्चैवं नष्टमपहृतं वेद्यपि ।
भाग्यं साधनीयं तत् स्वामिना । अतीत्यथा
तेन स्वामिना अविभाविते । पञ्चवन्धा नष्ट-
द्रव्यस्य पञ्चमांशो दमो नाष्टिनेन राज्ञं देयः ।
इति मिताचरः ।

पञ्चभद्रः, पुं. (पञ्चसु अङ्गभेदेषु भद्रः शुभः
पुष्पितत्वान् ।) पञ्चस्थानेषु पुष्पितोऽश्व-
विशेषः । यथा,—

“पञ्चभद्रस्तु हृत्पृष्ठमुखपार्श्वेषु पुष्पितः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥ पाचनविशेषः । यथा,—

“द्विन्नोद्भवापर्मटवारिवाह-

भूनिम्नगुणो जनितः क्रवायः ।

समीरपित्तञ्चरज्ज्वराणां

करोति भद्रं खलु पञ्चभद्रः ॥”

इति शाङ्गधरः ॥

पञ्चभूतं, स्त्री, पञ्चानां भूतानां त्रित्यपत्तेजोमरु-
देगानां समाहारः । (केचित्तु संज्ञाप्रयुक्तत्वान्
पञ्च च तानि भूतानि चेति कर्मधारयसमास-
माहुस्तत्र तु एकवचनचिन्तनीयम् ।)

अस्यापत्तिर्यथा ।

“अभूतस्मादहङ्कारस्त्रिविधः स्त्रिभेदतः ।

वैकारिकाहङ्काराहेवा वैकारिका इश ॥

द्विवाताकैप्रचेतोऽश्विबह्वीन्द्रपिन्द्रमित्रकाः ।

तेजसादिन्द्रियाण्यासंस्तन्मात्रा क्रमयोगतः ।

भूतादिकाहङ्कारात् पञ्चभूतानि जज्ञिरे ॥”

इति शारदायां प्रथमपटलः ॥ * ॥

“सोऽहङ्कारस्त्रिभेदः स्यात् सत्त्वादिगुणयोगतः ।

वैकारः सात्त्विको नाम तेजसो राजसः स्मृतः ॥

भूतादिस्वामसस्ते च पृथकतत्त्वाद्वाहङ्कारजः ।

वैकारिकादिगाद्याश्च तन्त्रैकेकादश स्मृताः ॥

इन्द्रियाणामधिष्ठाहृदेवास्ते परिकीर्त्तिताः ।

यच्चापरं मनस्तत्त्वं ससङ्कल्पविकल्पकम् ॥

तेजसादेव तज्जातमिन्द्रियाणि तथा दश ।

भूतादेः पञ्चतन्मात्राण्यासन् भूतमतः परम् ॥”

इति राघवभङ्गपटलः ॥ * ॥

“शब्दादेगामस्यर्शतस्तेन वायु-

स्ताभ्यां रूपादङ्घ्रिरेते रसाश्च ।

अस्मांस्येतैर्गन्तव्यो भूर्यराद्या

भूताः पञ्च स्युर्गुणोनाः क्रमेण ॥”

इति प्रपञ्चसारे प्रथमपटलः ॥ * ॥

“आकाशाज्जायते वायुर्वायोरुत्पद्यते रविः ।

रवरूपद्यते तोयं तोयादुत्पद्यते मही ॥”

(तथा च श्रुतिः ।

“तस्मादेतस्मादाकाशः सम्भूतः । आकाशाद्वायुः

वायोरपिरग्नेरापोऽद्भ्यः पृथ्वी समजायत ॥”

एतच्छ्रुत्यवलम्बेन मनुनाणुक्रमम् । १ । २० ।

यथा,—

पञ्चमः

“आद्याद्यस्य गुणन्वेषामवाप्नोति परःपरः ।

यो यो यावतिथश्चैषां स स तावद्गुणः स्मृतः ॥”

अत्र कुल्लूकभट्टः ।

“आद्याद्यस्याकाशादेर्गुणं शब्दादिकं वायादिः

परःपरः प्राप्नोति । एतदेव स्मरयति यो यः

इति येषां मध्ये यो यो यावतां पूरणो याव-

तिथः वतोरिषुक् स स द्वितीयादिः द्वितीयो

द्विगुणः तृतीयस्त्रिगुणः इत्येवमादिर्मन्वादिभिः

स्मृतः । एतेनैतदुक्तं भवति । आकाशस्य शब्दो

गुणः वायोः शब्दस्यर्शां तेजसः शब्दस्यर्श-

रूपाणि अर्पां शब्दस्यर्शरूपरसाः भूमेः शब्द-

स्यर्शरूपरसगन्धा इति ॥)

तस्य लयप्रकारो यथा,—

“मही संलीयते तोये तोयं संलीयते रवौ ।

रविः संलीयते वायौ वायुर्नभसि लीयते ।

पञ्चतत्त्वाद्देवते स्मृतिस्तत्त्वे तत्त्वं विलीयते ॥”

इति ब्रह्मज्ञानतन्त्रनिर्वाणतन्त्रे ॥ * ॥

तद्भुवनाद्यादि यथा,—

“अस्थिमांसनखाश्चैव नाडी त्वक् चेति पञ्चमः ।

पृथ्वीपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ।

मलं सूत्रं तथा युक्तं श्रेया प्रोक्षितमेव च ।

तोयपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥

हासो निद्रा क्षुधा चैव भान्तिरालस्यमेव च ।

तेजःपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥

धारणं चालनं चेषुः सङ्कोचः प्रसरस्तथा ।

वायुपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥

कामक्रोधस्तथा लोभस्तथा मोहश्च पञ्चमः ।

नभःपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥”

इति ब्रह्मज्ञानतन्त्रे प्रथमपटलः ॥ * ॥

पञ्चभूतनक्षत्राणि यथा,—

“घनिष्ठा रेवती ज्येष्ठातुराधा श्रवणा तथा ।

अभिजिष्ठातारावाहा पृथ्वीतत्त्वमुदाहृतम् ॥

पूर्वावाहा तथाश्लेषा मूलार्द्रा चैव रोहिणी ।

उत्तरभाद्रपदा तोयं आपस्तत्त्वन्वभीष्टम् ॥

भरणी कृत्तिका पुष्यामघा पूर्वा च फल्गुनी ।

पूर्वाभाद्रपदा स्वाती तेजस्तत्त्वमिति प्रिये ॥

विशाखोत्तरफल्गुन्यौ हस्ता चित्रा पुनर्वसुः ।

अश्विनी मृगशीर्षा च वायुस्तत्त्वमुदाहृतम् ॥”

इति खण्डखरोदयः ॥

पञ्चमं, स्त्री, मैथुनम् । यथा,—

“भगलिङ्गस्य योगेन मैथुनं यद्भवेत् प्रिये ।

तस्य नाम भवेद्देवि पञ्चमं परिकीर्त्तितम् ॥”

इति समायाचारतन्त्रे द्वितीयपटलः ॥

पञ्चमः, त्रि, पञ्चानां पूरणः । (पूरणे ङट्

ततः नान्तादिति ङट् ।) पाँच इत्यादि

भाषा । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः ।

८ । १२५ ।

“उपस्थसुदरं जिह्वा हस्तौ पादौ च पञ्चमम् ।

चक्षुर्नासा च कर्णौ च धनं देहस्तथैव च ॥”

रुचिरः । इत्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

पञ्चमः, पुं. पञ्चानां खराणां पूरणः । तन्त्री-

कण्ठोत्थितखरविशेषः । इत्यमरः ॥ स तु षड्-

पञ्चम

जादिसप्तखराणां पञ्चमः खरः । तस्योत्-
पत्तिर्यथा,—

“वायुः समुद्रतो नाभेरुरोहृत्कण्ठमूर्द्धसु ।

विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्ता पञ्चम उच्यते ॥”

इति तट्टीकार्या भरतः ॥ अपि च ।

“प्राणोऽपानः समानश्च उदानो चान एव च ।

एतेषां समवायेन जायते पञ्चमः खरः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥ अस्य जातिः औडवः ।

पञ्चखरमिलित इति यावत् । अस्य कूटतानाः

विंशत्यधिकशतम् १२० प्रत्येकताने चत्वारिंशत्

४० । समुदायेन चतुःसहस्राष्टशतानि ४८००

ताना भवन्ति । अस्थोच्चारणजातिः पिकः ।

उच्चारणस्थानं उरः गलः शिरश्च । आकरण-

मते अधरः । अयं विप्रवर्णः । इति सुङ्ग-

तानविवेकलक्षणम् ॥ अस्य रूपं इन्द्ररूप-

तुल्यम् । वर्णः श्यामः । स्थानं क्रीडणीयम् ।

देवता महादेवः । वारो बृहस्पतिः । समय-

स्सतुस्त्रिंशत्पलाधिकाष्टौ घटिकाः । श्रुतय-

श्चत्वारः जितिः रक्ता सन्दीपनी आलापिनी

च । इति नादपुराणम् ॥ * ॥ रागभेदः । इति

मेदिनी ॥ अयं कङ्गिनाद्यमते सोमेश्वरमते च

षड्रागाणां मध्ये तृतीयरागः । सोमेश्वरमते

अस्य गानसमयः शरदतुः प्रातःकालश्च । कङ्गि-

नाद्यमते अस्य रागिण्यः षट् । यथा, त्रिवेणी

१ स्तम्भतीर्था २ आभीरी ३ कुकम् ४ वरारी

५ सावीरी ६ । सोमेश्वरमते तु विभासा १

भूपाली २ कार्वाटी ३ वड्डंशिका ४ मालक्रीः

५ पटमञ्जरी ६ । अस्मिन्नागे गान्धार-

खरस्त्रीरः ऋषभपञ्चमौ खरौ लुप्तौ । षड्ज-

खरः एहांश्रयावाः । स च हनूमन्मते भरत-

मते च भैरवरागस्याष्टमपुत्रः । इति सङ्गीत-

शास्त्रम् ॥

पञ्चमकारं, स्त्री, (पञ्चसंख्यकं मकारं तत्त्वं यत्र । मद्यं

मांसमिद्यादिषु आदौ मकारस्थितेस्तथात्वम् ।)

मकारपञ्चकम् । पञ्चतत्त्वम् । तत्तु सुद्रामैथुन-

मद्यमांसमत्स्यरूपम् । यथा,—

“मद्यं मांसं तथा मत्स्यो सुद्रा मैथुनमेव च ।

पञ्चतत्त्वमिदं देवि । निर्वाणसुक्तिहेतवे ।

मकारपञ्चकं देवि । देवानामपि दुर्लभम् ॥”

इति गुणसाधनतन्त्रे ७ पटलः ॥ * ॥

“मद्वैर्मांसैस्तथा मत्स्यैर्मांसमैथुनैरपि ।

स्त्रीभिः साहं महावाधुरश्चैव जगदम्बिकाम् ॥

अन्वया च महानिन्दा गीयते पङ्क्तिः सुरैः ।

कायेन मनसा वाचा तस्मात्तत्त्वपरो भवेत् ॥”

इति कामाख्यातन्त्रे ५ पटलः ॥ * ॥

“या सुरा सर्वकार्येषु कथिता भुवि सुक्तिदा ।

तस्या नाम भवेद्देवि ! तीर्थं पानं सुदुर्लभम् ॥

शूद्राणां भक्षयोग्यानां यन्मांसं देवनिर्मितम् ।

वेदमन्त्रेण विधिवत् प्रोक्ता सा सुद्विभक्तमा ॥

भक्षयोग्याश्च कथिता ये ये मत्स्या वरानने !

ते रहस्ये मया प्रोक्ता मीनाः सिद्धिप्रदायकाः ॥